

РАЗГОВОР СО АНГЛИСКИОТ СЛИКАР ДЕНИС БОВЕН

На македонската уметност и е потребен публицитет

Соња Казивска

Еден од учесниците на годинашната ликовна колонија во Галичник е британскиот сликар **Денис Бовен**. Господинот Бовен (1921) предавал уметност во повеќе уметнички школи во и надвор од Англија, и е член на Меѓународната асоцијација на ликовни критичари. Велшанец по потекло, роден во Јужна Африка, своето уметничко образование го стекнал во Англија, каде дипломирал на Кралскиот колеџ во Лондон. Неколку пати престојувал во Македонија, а е еден од првите донатори за колекцијата на Музејот на современата уметност во Скопје. Со него разговаравме за неговите контакти со македонските ликовни уметници, како и за плановите за натамошна соработка и неговата заинтересираност да помогне во презентацијата на македонското сликарство во Англија.

Првиот контакт со Македонија, вели г-н Бовен, го имал во 1965 година на Биеналето во Венеција. Таму се сретнал со д-р Борис Пековски, кој го поканил да ја посети Македонија. Две години пред тоа славниот Пикасо донираше свое дело за Музејот на современата уметност, па така и тој се решил да подари слика за Скопје, како свој прилог во акцијата во која учествувале повеќе уметници од разни земји. Исто така при-

фатил да направи контакти со британските уметници и избор меѓу делата кои ќе бидат понудени за британската колекција за МСУ, а како резултат од тие заложби се обезбедени дела од 20 автори. Потоа уште три-четири пати доаѓал во Скопје, а во 70-тите години учествувал на ликовните колонији во Струмица и во Прилеп. Во тој период имал своја изложба во студиото на Петар Мазев.

По пауза од 15 години, повторно доаѓа во Македонија за да учествува во Галичката ликовна колонија, која му ја препорачал неговиот пријател ирскиот сликар Дерек Кулеј. Сега негова заложба е да основа слична колонија во Англија во која ќе го пренесе истиот концепт на колонијата од Галичник. На оваа колонија сака да направи многу слики и да ги изложи во Скопје. Смета дека ќе биде добро доколку во соработка со Факултетот за ликовни уметности може да се обезбеди и доаѓањето на еден или двајца уметници кои би работеле на факултетот и потоа би ги донирале своите дела за градот или пак за одделни институции како што се болниците, Универзитетот или пак дипломатските претставништва. Со тоа, вели г-н Бовен, би се заштедило на скапите транспортни трошоци околу пренесувањето на сликите од Лондон до Скопје. И додава дека и неговиот пријател Дерек Кулеј

● **Македонското сликарство е мошне силно, но недоволно познато во Европа, вели г-н Бовен кој е еден од првите донатори на слики за Музејот на современа уметност во Скопје**

веќе подготвува една донација од ирските сликари.

За македонското сликарство смета дека е мошне силно како уметност, со тоа што единствениот проблем е што не е доволно познато во Европа. Познатата му е изложбата на македонски автори во Париз, но тоа е сосема малку и тој ќе се обиде да помогне во организирањето на изложби на македонските сликари во Велс. Смета дека на овдешното творештво му е неопходен многу поголем публицитет во светот. И дека токму сега е мигот кога треба да се направи многу повеќе за претставувањето на македонската уметност. Сега е шансата за тоа, бидејќи македонската уметност при презентирањето била потиснувана зад Белград, Загреб, Љубљана.

Инаку, при своите доаѓања на Македонија посетил повеќе места кои биле инспирација во неговото творештво. За двете колонији на кои веќе работел смета дека се добро организи-

Денис Бовен

рани и дека со нив се овозможува да дојдат и да работат уметници од многу земји, со кои потоа ќе се соработува и ќе се прошируваат сознанијата како за овдешната уметност така и за самата земја за која исто така малку се знае. Од неговите контакти со повеќе уметници од Македонија, како овде така и при нивните студиски претстои во Лондон или пак учествата на Венецијанското биенале, од кое ја издвојува својата средба со Петре Николовски и со Стефан Глигоров, смета дека македонското сликарство се развива како и она во Лондон преку мноштво различни правци низ кои минуваат уметниците во својот период и размислувања за уметноста. Г-н Бовен посочува дека за него е познато и мошне интересно сликарството на Никола Мартиновски, потоа транспонирањето на уметноста на иконата во сликите на Томо Шијак, а исто така ги издвојува и охридските цркви како и старата архитектура која ја видел и мошне му се допаднала уште при првото доаѓање во Струмица.